

Arrest

nr. 310 298 van 18 juli 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2024. Ter terechtzitting van 19 maart 2024 werd de zaak uitgesteld tot de zitting van 22 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en advocaat P. DE BLOCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het beroep is gericht tegen een beslissing van “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS of verweerder) op 8 augustus 2023.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u Pashtoen van afkomst. U woonde in Afghanistan in het dorp S. A. K. (district Kot, provincie Nangarhar, Afghanistan). Uw vader werkte gedurende 25 of 30 jaar voor de Afghaanse overheid. Toen u nog een kind was werkte hij voor het Afghaanse nationaal leger, daarna werkte hij gedurende 14 of 15 jaar als leerkracht op een school in uw dorp. Uw vader was in een grondconflict verwickeld met zijn buurman en broer A. S. Zo'n negen of tien jaar geleden werd u op weg naar school geslagen door uw neven langs vaderskant. Vanaf die dag ging u niet meer naar school en gaf uw

vader u thuisonderwijs. De neven van uw vader kwamen regelmatig de moerbeibomen op jullie land plukken en irriteerden het land zonder toestemming, om zo de eigendom van het land te claimen. U bleef in die periode vaak binnen, omdat uw moeder het te gevaarlijk vond om u naar buiten te laten gaan. Ongeveer in 2015 werd uw vader samen met andere leerkrachten meegenomen door Da'esh. Ze gingen met uw vader en de andere leerkrachten langs verschillende dorpen om aan de inwoners te tonen dat leerkrachten door hen bestraft werden. Diezelfde dag nog werd uw vader terug vrijgelaten na een tussenkomst van de dorpsoudsten. Vervolgens bleef uw vader gedurende drie of vier maanden thuis omdat de scholen na de komst van Da'esh gesloten waren. Toen de overheid de controle herwon en checkpoints opende in uw streek, begon uw vader opnieuw met lesgeven. Veel van zijn collega's stopten met hun werk en verlieten het land om naar de Verenigde Staten te gaan. Ook uw vader kreeg een aanbod van de Amerikanen omdat ze wisten dat hij bedreigd was. Uw vader sloeg dit af omdat hij zijn land niet wilde verlaten. Vier en een half of vijf jaar na de eerste ontvoering door Da'esh, in april 2020, werd uw vader opnieuw meegenomen door leden van Da'esh. Ze vroegen ook naar u maar u was op dat moment niet thuis. In het begin dachten jullie dat uw vader opnieuw zou vrijgelaten worden zoals de eerste keer. Toen dit niet gebeurde brachten jullie de volgende dag de dorpsoudsten op de hoogte. Ze benaderden Da'esh, maar telkens jullie informatie gingen vragen kregen jullie te horen dat jullie later moesten terugkeren. Zo ging een maand voorbij tot eind mei 2020, vijf of zes dagen na het suikerfeest, het verrotte lichaam van uw vader werd teruggevonden. Hij was sterk vermagerd, waardoor u vermoedt dat hij de dagen voor zijn overlijden geen eten gekregen had. In de periode nadien mocht u van uw moeder het huis niet verlaten. U heeft de gronden van uw vader geërfd, zij worden nu bewerkt door een landbouwer die het geld overmaakt aan uw moeder. Na de dood van uw vader was u triest en wilde u wraak nemen. Daarom probeerde uw moeder u zoveel mogelijk thuis te houden. U had ook een ziekte, waardoor u zich eenzaam voelde en de drang voelde om zelfmoord te plegen of in opstand te komen tegen wat uw vader overkomen was. Twee maanden na de dood van uw vader vertrok u uit Afghanistan. Via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk reisde u naar België, waar u op 16 juli 2021 internationale bescherming aanvraagde. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door Da'esh en door de taliban, omdat u vermoedt dat de leden van Da'esh nu allemaal bij de taliban zitten. Daarnaast vreest u ook de taliban omdat ze niet houden van mensen die terugkomen uit Europa. Tot slot vreest u ook gedood te worden door uw neven langs vaderskant, die nog steeds azen op de gronden die aan u toebehooren. Na uw aankomst in België werd er vastgesteld dat u een probleem aan uw sinussen hebt, waarna u geopereerd werd.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw taskara; een kopie van de taskara van uw vader; een kopie van het militair boekje van uw vader toen hij zijn opleiding als soldaat afrondde (datum in dienst: 9-1-1957, i.e. 29 maart 1978, datum uit dienst: 08-06-1958, i.e. 30 augustus 1979); een document waaruit blijkt dat uw vader afstudeerde aan de lerarenopleiding (d.d. 19-08-1992, i.e. 9 mei 2013); twee brieven gericht aan de directie van onderwijs in Nangarhar waaruit blijkt dat uw vader leerkracht was (...) (d.d. 16-08-1992, i.e. 6 mei 2013); een certificaat van het afstudeerwerk van uw vader (d.d. 25-03-1991); de bankkaart van uw vader en een kopie van uw medische documenten bij Fedasil.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel was dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden dienden te worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt immers dat u kort voor uw eerste persoonlijk onderhoud geopereerd werd aan uw sinussen en dat u hier tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nog veel last van had (Notities Persoonlijk Onderhoud 1 (NPO 1), d.d. 24 november 2022, p. 3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en sprak de tolk op uw verzoek trager tijdens het persoonlijk onderhoud zodat u makkelijker zou kunnen volgen. Ook kreeg u de mogelijkheid om extra pauzes te vragen indien u daar nood aan zou hebben (NPO 1, p. 2). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal kreeg u de mogelijkheid om rustig te praten omwille van uw medische klachten (NPO 2, d.d. 7 juni 2023, p. 2). U gaf tijdens beide persoonlijke onderhouds aan dat u in staat was om het gesprek verder te zetten. Bovendien blijkt uit de notities van de persoonlijk onderhouds dat u in staat was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden vastgesteld dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

U stelde bij terugkeer naar Afghanistan te vrezen dat u zal geveiseerd worden door Da'esh en de taliban en dit omdat zij eerder uw vader gedood hebben en daarbij ook naar u op zoek waren. Aan deze vrees kan echter geen geloof gehecht worden en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de omstandigheden waarin uw vader om het leven kwam niet kunnen overtuigen. Zo dient te worden vastgesteld dat u zichzelf herhaaldelijk tegensprak

wat betreft de concrete daders van de ontvoering van en moord op uw vader. Tijdens uw gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), stelde u dat uw vader ontvoerd en vermoord werd door Da'esh (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 3 augustus 2021, vraag 3.5). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal daarentegen, stelde u plots herhaaldelijk dat uw vader vermoord werd door de taliban (NPO 1, d.d. 24 november 2022, p. 15), om even later opnieuw van gedachten te veranderen en te stellen dat uw vader gedood werd door Da'esh (NPO 1, p. 16). U kwam uiteindelijk tot de conclusie dat uw vader gedood werd door Da'esh omdat hij zeven jaar eerder door Da'esh was meegenomen en omdat jullie geen problemen hadden met anderen (NPO 1, p. 16). Toen u vervolgens geconfronteerd werd met de vaststelling dat u eerder tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gezegd had dat uw vader door de taliban gedood werd, stelde u dat Da'esh en de taliban dezelfde doelstellingen hebben en dezelfde personen zijn. In uw regio noemden mensen de taliban Da'esh en Da'esh de taliban (NPO 1, p. 16). Deze uitleg is echter flagrant in strijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waaruit duidelijk naar voren komt dat Da'esh en de taliban wel degelijk twee verschillende organisaties zijn die uit verschillende personen bestaan en andere doelen nastreven (cf. administratief dossier). Even later tijdens het eerste persoonlijk onderhoud corrigeerde u uw uitspraken. Ditmaal stelde u niet langer dat Da'esh en de taliban dezelfde groepering waren en gaf u aan dat u een fout gemaakt had toen u in het begin van het eerste persoonlijk onderhoud zei dat uw vader door de taliban werd vermoord. U stelde dat uw vader gedood werd door Da'esh omdat op dat moment de hele regio in handen van Da'esh was (NPO 1, p. 16). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u op dit punt echter nogmaals andere verklaringen af. Opnieuw stelde u in eerste instantie dat uw vader problemen had met de taliban (NPO 2, d.d. 7 juni 2023, p. 5). Toen u vervolgens expliciet gevraagd werd met welke groepering uw vader problemen had, stelde u plots dat het om de taliban en Da'esh ging en dat er voor u geen verschil was tussen de twee (NPO 2, p. 5), wat opnieuw strijdig is met wat u eerder bij de DVZ en tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had verklaard (cf. supra). Vervolgens gevraagd of er in Afghanistan geen verschillen bestonden tussen de taliban en Da'esh, veranderde u net als in het eerste persoonlijk onderhoud nogmaals van mening en stelde u opnieuw dat uw vader door Da'esh meegenomen werd (NPO 2, p. 5). U verduidelijkte ditmaal dat er na de machtsovername geen sprake meer was van Da'esh in uw regio en dat u vermoedt dat Da'esh in werkelijkheid een aftakking van de taliban was en met hen samenwerkte (NPO 2, p. 6). Deze uitspraak is volkomen uit de lucht gegrepen en strookt niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat Da'esh ook na de machtsovername door de taliban nog aanslagen pleegde tegen het talibanregime in Afghanistan (cf. administratief dossier). Uw steeds wisselende, onderling incoherente en feitelijk onjuiste verklaringen in verband met de groepering die verantwoordelijk was voor de ontvoering van en moord op uw vader, halen de geloofwaardigheid van uw relaas volledig onderuit.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit uw verklaringen ook niet naar voren komt om welke reden de taliban of Da'esh het op uw vader gemunt zouden hebben. Hiernaar gevraagd, kwam u niet verder dan te stellen dat uw vader eerder ook al door Da'esh ontvoerd was en dat jullie daardoor tot de conclusie kwamen dat hij ook door hen moest vermoord zijn (NPO 1, p. 16). Deze redenering kan echter niet overtuigen, temeer daar uw vader in de vier of vijf jaar tussen beide ontvoeringen nooit nog problemen met Da'esh of de taliban gekend had (NPO 1, p. 18). Uw vader kreeg nooit bedreigingen en nam ook geen voorzorgsmaatregelen. Hij ging gewoon werken als leerkracht (NPO 1, p. 18). Dat uw vader jarenlang met rust gelaten werd door Da'esh en vervolgens zonder voorafgaande waarschuwing door hen ontvoerd en vermoord zou zijn omwille van feiten die zich jaren eerder hadden afgespeeld, is weinig coherent en bevestigt alleen maar het ongeloofwaardig karakter van uw relaas.

Doordat u het Commissariaat-generaal er niet van kon overtuigen dat uw vader door Da'esh en/of de taliban ontvoerd en vermoord werd, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw vrees dat u zelf door een van deze groeperingen vervolgd zal worden bij terugkeer naar Afghanistan. Het is immers omdat de leden van Da'esh naar u gevraagd hebben toen ze uw vader meenamen, dat u vreest dat ze naar u op zoek zijn (NPO 2, p. 17).

Dat u geen vrees voor Da'esh of de taliban hoeft te koesteren, blijkt overigens ook uit de vaststelling dat u of uw moeder na de dood van uw vader nooit meer iets van diens ontvoerders gehoord hebben en dat u ook nooit persoonlijk door hen werd bedreigd (NPO 1, p. 21). In de twee maanden tussen de dood van uw vader en uw vertrek uit Afghanistan is de taliban nooit meer bij u thuis geweest (NPO 1, p. 18 en NPO 2, p. 17). Ook na uw vertrek heeft uw moeder u niets laten weten over groeperingen die naar u op zoek zouden zijn (NPO 2, p. 17). Gevraagd om welke reden de taliban of Da'esh naar u op zoek zouden zijn, kwam u niet verder dan te stellen dat ze naar u gevraagd hebben toen ze uw vader meenamen, wat louter een blote bewering van uw kant is (NPO 2, p. 17). Dat de taliban of Da'esh na de ontvoering van en moord op uw vader nog steeds naar u op zoek zouden zijn, is in het licht van deze vaststellingen uiterst ongeloofwaardig.

U haalde verder ook nog aan dat uw verzoek om internationale bescherming gerelateerd was aan het feit dat uw vader in het verleden voor het Afghaans nationaal leger werkte (NPO 1, p. 19). Hiernaar gevraagd, slaagde u er echter niet in om hierover bijkomende inhoudelijke verklaringen afleggen. Gevraagd om alles te vertellen wat u wist over uw vaders job in het leger, kwam u niet verder dan te stellen dat hij het nooit met u heeft besproken, dat uw moeder de documenten over zijn eerdere job in het leger terugvond in een doos, dat u niet wist of uw moeder iets wist over de job van uw vader bij het leger, dat u hier niet naar vroeg bij uw moeder en dat uw moeder er ook niets over vertelde (NPO 1, p. 19). Dit is weinig ernstig. Van een verzoeker

om internationale bescherming kan immers in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich terdege informeert over die elementen die de kern van zijn vrees betreffen. Uw nalaten ter zake ondermijnt de ernst van uw vrees.

Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat het feit dat uw vader vroeger lid was van het Afghaanse leger zelfs indien het geloofwaardig zou zijn (quod non), niet zou volstaan om te concluderen dat ook u internationale bescherming nodig heeft. Uit de beschikbare informatie (https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt dat familieleden van personen die vroeger tot het Afghaanse leger behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan en maakte niet op een geloofwaardige wijze duidelijk dat de taliban naar uw vader op zoek zouden zijn (cf. supra). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het Afghaanse leger, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij ooit zélf te maken had met daden van vervolging door de taliban, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofdte aannemelijk te maken.

U stelde daarnaast ook bij terugkeer naar Afghanistan te vrezen voor uw neven en uw oom, omdat zij wraak op u zullen willen nemen naar aanleiding van het grondconflict waarin jullie verkeren (NPO 2, p. 5). In dit verband dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat deze door u geschetste problemen louter van interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bovendien kon u het Commissariaat-generaal er ook niet van overtuigen dat u omwille van het grondconflict internationale bescherming nodig zou hebben bij terugkeer naar Afghanistan.

Zo is het vooreerst opvallend dat het in het conflict tussen uw vader en uw oom A. S. nooit tot fysieke agressie is gekomen. Uzelf werd geslagen door uw neven toen u elf of twaalf was. Sindsdien zijn er enkel nog maar mondelinge discussies geweest tussen jullie (NPO 2, p. 17). Ook uw vader en diens broer hadden ondanks hun fysieke nabijheid als burens nooit met elkaar gevochten of fysiek geweld tegen elkaar gebruikt. Het ging louter om mondelinge discussies (NPO 2, p. 9). Een keer, toen u nog heel jong was, hebben ze op het punt gestaan om agressie te gebruiken maar het ging niet door omdat er mensen tussenbeide kwamen (NPO 2, p. 9). Uw vader vroeg ook aan de dorpsoudsten om te bemiddelen in het conflict tussen hem en zijn broer, wat deze vervolgens ook deden (NPO 2, p. 10). Uit uw verklaringen kan dan ook niet afgeleid worden dat uw oom of diens zonen u bij terugkeer naar Afghanistan naar het leven zouden staan. Dit geldt des te meer in het licht van de vaststelling dat noch uw oom, noch uw neven sinds uw vertrek uit Afghanistan een poging ondernomen hebben om het land van uw vader af te nemen (NPO 2, p. 12). Nochtans wonen zij nog steeds in het huis naast dat van uw moeder, is uw vader overleden en heeft uzelf het land verlaten (NPO 2, p. 13). Uw tegenwerping dat de landbouwer die het land bewerkt niets met het conflict te maken heeft aangezien u de eigenaar bent, kan niet overtuigen (NPO 2, p. 12 en p. 15). Ook toen uw vader nog leefde, hielden uw neven zich immers niet aan de gemaakte afspraken en probeerden zij stelselmatig om het land van uw vader in te nemen. Dat zij hiermee zouden stoppen op een moment dat zij van u noch van uw vader nog weerstand kunnen ondervinden, is op zijn minst merkwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees voor uw neven.

Bovendien is het ook bijzonder merkwaardig dat u, toen u aan het einde van uw tweede persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met bovenstaande vaststellingen in verband met de passiviteit van uw oom en uw neven, plots het vermoeden uitte dat de neven van uw vader misschien wel achter diens dood zaten. U stelde dat zij misschien aan strijders van Da'esh informatie hebben gegeven over uw vader om zo diens gronden te kunnen inpikken (NPO 2, p. 17). Aan dit vermoeden kan echter geen enkel geloof gehecht worden. Indien u werkelijk gegronde redenen zou hebben om te vermoeden dat de neven van uw vader de opdrachtgevers waren van de ontvoering van en moord op uw vader, kan immers verwacht worden dat u dit reeds eerder tijdens uw persoonlijke onderhoud zou geuit hebben, quod non (cf. supra). Toen u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd om welke reden Da'esh uw vader viseerde, stelde u louter dat uw vader eerder ook al problemen met Da'esh had en maakte u van een eventuele betrokkenheid van oom of uw neven geen gewag (cf. supra). Bovendien kan verwacht worden dat uw oom en uw neven, indien zij werkelijk uw vader zouden hebben laten vermoorden om zo het grondconflict in hun voordeel te beslechten, vervolgens ook daadwerkelijk stappen zouden genomen hebben om uw vaders gronden in beslag te nemen, quod non (cf. supra). Uw laattijdige, steeds wisselende en onderling incoherente verklaringen over de motieven van uw neven en hun houding tegenover u en uw vader, doen verder afbreuk aan de ernst van de door u aangehaalde vrees voor uw neven.

Daarnaast dient er ook op te worden gewezen dat het bijzonder merkwaardig overkomt dat u ondanks uw vrees geen enkel nieuws hebt over de huidige situatie van uw neven. U weet niet hoe ze op dit moment aan een inkomen geraken en u kan ook niet zeggen of ze nog in de woning naast die van uw moeder wonen (NPO 2, p. 12 en p. 13). U heeft via via gehoord dat de zoon van uw neef B. en uw jongste neef naar het

buitenland zijn vertrokken, maar u weet niet in welk land ze zich bevinden (NPO 2, p. 13). U vermoedt dat de andere neven nog allemaal thuis wonen maar u kan dit niet met zekerheid zeggen (NPO 2, p. 13). Uw gebrekkige kennis over het huidige wedervaren van de personen die u beweert te vrezen, komt merkwaardig over. Uw neven wonen volgens uw verklaringen immers vlak naast uw moeder en heeft u nog regelmatig contact met haar. Uw tegenwerping dat u zelf medische klachten heeft en dat u niet over zulke zaken wilt praten met uw moeder omdat ze heel vaak toch niets wilt zeggen, volstaat niet om uw onwetendheid op dit punt te verklaren (NPO 2, p. 13). Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij zich spontaan terdege informeert over die elementen die de kern van zijn vrees betreffen. Uw nalaten ter zake ondermijnt de ernst van uw vrees voor uw neven nog verder.

Uw stelling dat u van uw zus heeft gehoord dat uw oom recent twee keer tegen uw moeder heeft gezegd dat ze de gronden heel snel terug op hun naam zullen zetten en dat ze u zullen doden als u terugkeert, doet hieraan geen afbreuk (NPO 2, p. 13). Uw verklaringen op dit vlak waren overigens ook niet coherent. Dat uw neven na uw overlijden de gronden op hun naam zullen laten zetten komt bevreemdend over, aangezien er volgens uw verklaringen helemaal geen documenten zijn waaruit blijkt wie de eigenaar van de gronden is (NPO 2, p. 15). Gevraagd wat u precies bedoelde als u zei dat uw neven de gronden op hun eigen naam zouden zetten, gaf u aan te vrezen dat uw neven een akte zullen laten opstellen in hun eigen naam (NPO 2, p. 15). Nochtans bestaat er momenteel geen eigendomsakte van de gronden in kwestie en wordt de eigendom volgens u louter geregeld doordat de mensen in het dorp weten dat de gronden aan u toebehoren (NPO 2, p. 15). Hiermee geconfronteerd, veranderde u van mening en stelde u dat die akte slechts een voorbeeld was. Ditmaal stelde u plots dat uw neven geen akte hoeven op te stellen om de eigendomsoverdracht te regelen (NPO 2, p. 15). Uw steeds wisselende verklaringen over de concrete manier waarop de eigendom van de gronden geregeld is halen de geloofwaardigheid van uw vrees voor uw oom en uw neven nog verder onderuit.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat aan uw vrees voor uw oom en uw neven in het kader van het door u beschreven grondconflict geen geloof gehecht kan worden.

Een verzoeker om internationale bescherming kan daarnaast ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het

slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het district Kot. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Wat betreft de door u ingeroepen medische problemen die u in België ondervindt aan uw sinussen (NPO 1, p. 2 en NPO 2, p. 2 en p. 5), en naar aanleiding waarvan u vreest dat u in Afghanistan niet zal kunnen behandeld worden (NPO 2, p. 18), dient te worden vastgesteld dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat bovenstaande argumenten erdoor in een ander daglicht komen te staan. Aan uw Afghaanse identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Dat uw vader een lerarenopleiding volgde en als leerkracht werkte, wordt in deze beslissing niet betwist. De door u neergelegde documenten in verband met de legerijd van uw vader hebben weinig bewijswaarde. Om bewijskrachtig te zijn dienen deze documenten te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, quod non in casu. Dat uw vader van 1978 tot 1979 in het Afghaanse leger diende, impliceert bovendien niet dat ook uzelf op dit moment door de taliban vervolgd wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Juridisch kader van het onderzoek van het beroep

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering alsook redelijke aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen (naar analogie EHRM 21 januari 2011, MSS t. België en Griekenland, punten 352 en 389). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3. Nieuwe stukken en aanvullende nota 's

Verweerder legt op grond van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer van 19 januari 2024 waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- (1) EUAA COI "Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- (2) EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- (3) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- (4) EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- (5) EUAA, "Afghanistan Country Focus" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- (6) EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- (7) EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- (8) EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- (9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosivedevicescivilians-afghanistan>;
- (10) COI Focus, "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghansen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

Verzoeker legt op grond van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet ter zitting een aanvullende nota neer. In deze aanvullende nota worden volgende nieuwe elementen voorgelegd en toegelicht:

- Attest van CARDIA (Centre d'accompagnement rapproché pour demandeurs d'asile) van 22 maart 2024 waarin de directrice T.M. bevestigt dat verzoeker werd opgenomen in hun structuur sedert 5 februari 2024 en dat hij wekelijks door een psycholoog wordt opgevolgd.
- Attest van 3 april 2024 van een psychotraumatoloog/klinisch psycholoog C.M. waarin onder meer wordt aangehaald dat zij verzoeker wekelijks heeft opgevolgd sedert 18/10/2023. Er wordt melding gemaakt van angsten, herbelevingen, verteringsproblemen, nachtmerries en extreem wantrouwen ten aanzien van anderen. Aan de psycholoog heeft verzoeker eveneens verklaard dat zijn vader werd vermoord door de taliban.

Verzoekers raadsman wijst erop dat uit het voormelde rapport blijkt dat verzoeker reeds geruime tijd wordt opgevolgd voor een trauma in de nasleep van de gebeurtenissen in zijn herkomstland. De raadsman wijst er enerzijds op dat de verklaringen van verzoeker moeten worden geïnterpreteerd rekening houdend hiermee. Bijkomend dragen die elementen bij tot een bijzondere kwetsbaarheid en een verhoogd risicoprofiel in geval van terugkeer naar Afghanistan.

4. Het verzoekschrift

Uit het verzoekschrift blijkt dat kan aangenomen worden dat verzoeker de schending aanvoert van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. Hij verzoekt de Raad hem in hoofddorde te erkennen als vluchteling, hem in ondergeschikte orde subsidiaire bescherming toe te kennen en in nog meer ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

5. Beoordeling door de Raad

In het huidige stadium van de procedure, is de Raad van oordeel dat bepaalde elementen van het profiel en vluchtrelaas van verzoeker meer onderzoek vergen, dermate dat de Raad niet in staat is om zich met voldoende kennis van zaken uit te spreken over het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet voor verzoeker of een reëel risico op ernstige schade op grond van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar Afghanistan.

5.1. Ten eerste blijkt dat verzoeker nieuwe concrete elementen heeft voorgelegd, waaronder een psychologisch attest van 3 april 2024, dat werd opgesteld na onderzoek van verzoeker door een psychotraumatoloog/klinisch psycholoog die verzoeker verschillende maanden heeft opgevolgd, met wekelijkse psychologische sessies. Hierin wordt gewag gemaakt van angsten, herbelevingen, nachtmerries en een extreem wantrouwen ten aanzien van de ander. Ook aan de psycholoog heeft verzoeker verklaard dat zijn vader werd vermoord door de taliban. Vervolgens blijkt dat verzoeker diende opgenomen te worden in Carda op 5 februari 2024, een speciaal opvangcentrum voor verzoekers om internationale bescherming die mentaal lijden, zoals omschreven in het attest van de directrice van 22 maart 2024.

Ook al kunnen de documenten geen zekere link aantonen tussen de problemen die verzoeker stelt te hebben ondergaan in Afghanistan en de symptomen beschreven door de klinisch psycholoog/ psychotraumatoloog, tonen ze zonder twijfel een vergrote kwetsbaarheid aan in hoofde van verzoeker waarmee rekening moet worden gehouden. De Raad kan verzoekers raadsman in de aanvullende nota dan ook volgen waar hij stelt dat hiermee rekening moet gehouden worden als verhoogd risicoprofiel op zich en ook in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker in het licht van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Wat betreft het verhoogd risicoprofiel kan de Raad er immers geen abstractie van maken dat uit de Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat onder het hoofdstuk aangaande "*refugee status*" melding wordt gemaakt van "*persons living with disabilities and persons with severe medical issues*".

Hierin wordt als volgt gesteld:

"This profile refers to people with disabilities, including mental disabilities, as well as those who have severe medical issues, including mental health issues."

COI summary

(...)

In Afghanistan, people with mental and physical disabilities are often stigmatised. Their condition is at times considered to have been 'related to God's will'. Mistreatment of those people by society and/or by their families has occurred. Women, displaced persons and returned migrants with mental health issues are particularly vulnerable. There is also lack of appropriate infrastructure and specialist care that covers the needs of people with disabilities. The existing structures were largely concentrated in a few urban centres [KSEI 2020, 2.6.6, p. 59].

Risk analysis

The lack of personnel and adequate infrastructure to appropriately address the needs of individuals with (severe) medical issues fails to meet the requirement of Article 6 QD regarding the existence of an actor that inflicts persecution or serious harm, unless the individual is intentionally deprived of healthcare.

The actor requirement may be satisfied in specific cases of denial of healthcare, such as in the case of women denied access to healthcare due to not being accompanied by a mahram, not wearing a hijab, or not being allowed to be seen by a male healthcare professional.(...).

For persons living with mental and physical disabilities, the individual assessment whether discrimination and mistreatment by society and/or by the family could amount to persecution should take into account the severity and/or repetitiveness of the acts or whether they occur as an accumulation of various measures. The individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for the applicant to face persecution should take into account risk-impacting circumstances, such as: nature and visibility of the mental or physical disability, negative perception by the family, etc.

Nexus to a reason for persecution

(...)

With regard to persons living with noticeable mental or physical disabilities, available information indicates that the persecution of may be for reasons of membership of a particular social group, defined by an innate characteristic and distinct identity linked to their stigmatisation by the surrounding society."

Uit het voorgaande blijkt dat personen met ernstige medische issues, inclusief mentale problemen, vaak worden gestigmatiseerd en dat hun toestand soms wordt beschouwd als het "gevolg van Gods wil". Mishandeling van deze mensen is voorgekomen. Er wordt aangehaald dat terugkeerders met mentale problemen extra kwetsbaar zijn, zoals de raadsman van verzoeker in de aanvullende nota ook aanstipt. Hierbij stelt het rapport dat bij de individuele beoordeling of er sprake is van een redelijke graad van waarschijnlijkheid dat de betrokkene vervolging zal ondergaan risico-bepalende omstandigheden moeten in rekening worden gebracht, zoals de aard en zichtbaarheid van de aandoening, de negatieve perceptie door de familie, etc.

De Raad wijst erop dat aangaande het gegeven van de mentale problematiek voor het eerst stukken werden voorgebracht in het kader van een aanvullende nota conform artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet. Zoals de Raad hoger aanstipte, is hij ertoe gehouden een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te betrekken in de beoordeling (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

Thans werd op zitting bijgevolg een nieuw element voorgelegd waarmee mogelijk wordt aangetoond dat verzoeker zou kunnen vallen onder het risicoprofiel dat de Country Guidance van EUAA van januari 2023 weerhoudt onder het hoofdstuk vluchtelingenstatus als "*persons with severe medical issues*". De Raad is evenwel geconfronteerd met de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting om dienaangaande een grondige beoordeling te kunnen maken. De Raad kon op zitting wel vaststellen dat verzoeker apart en opvallend gedrag vertoont, dat kadert in een mentale problematiek.

De Raad overweegt bijgevolg dat het aan verweerder toekomt, die overigens niet aanwezig was ter zitting, om een onderzoek te doen naar de gegrondheid van de vrees in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van de staat van zijn mentale gezondheid en het risicoprofiel dat eruit voortvloeit, rekening houdend met de landeninformatie die werd neergelegd door verweerder en met het specifiek profiel van verzoeker, waaronder de ernst van zijn symptomen zoals beschreven door de klinisch psycholoog/ psychotraumatoloog en zijn gedrag sedert zijn aankomst in België.

Anderzijds kan de Raad verzoekers raadsman in de aanvullende nota verder ook volgen dat de mentale situatie, die thans gedocumenteerd is, mee moet betrokken worden in de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, nu het attest gewag maakt van herbelevingen, nachtmerries, angsten en hij ook bij de psychotraumatoloog/klinisch psycholoog over de moord op zijn vader heeft

gesproken (zie aangaande de rol van medische stukken eveneens RvS 13 juni 2024, nr. 260.103, waarin verwezen wordt naar relevante rechtspraak van het EHRM, zoals de arresten RC tegen Zweden van 9 maart 2010, nr. 41827/07 en RJ tegen Frankrijk van 19 september 2013, nr. 10499/11).

Verder blijkt eveneens uit punt 209 van het UNHCR Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees aangaande *“mentally disturbed persons”* dat de aanpak voor het determineren van de gegrondheid van de vrees bij deze categorie van mensen moet variëren naargelang de ernst van de aandoening van de aanvrager en er geen strikte regels kunnen worden vastgesteld. Er moet daarbij ook rekening worden gehouden met de aard en de mate van de “angst” van de asielzoeker, aangezien een zekere mate van mentale stoornis vaak wordt aangetroffen bij personen die aan ernstige vervolging zijn blootgesteld. Wanneer er daarentegen aanwijzingen zijn dat de door de asielzoeker geuite vrees niet zou gebaseerd zijn op feitelijke ervaringen, kan het nodig zijn bij het nemen van een beslissing meer nadruk te leggen op de objectieve omstandigheden dan op de verklaringen van de verzoeker (over de rol van UNHCR zie onder meer artikel 29, 1, c van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)).

5.2. De Raad hecht in casu dan ook meer aandacht dan in een “klassiek” dossier, aan objectieve omstandigheden zoals landeninformatie. In die context stelt de Raad vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder uitdrukkelijk niet betwist dat verzoeker zijn vader een lerarenopleiding volgde en langdurig als leerkracht werkte onder de vorige overheid. Verzoeker heeft dienaangaande ook stukken voorgelegd die door verweerder omschreven worden als een document aangaande het afstuderen aan de lerarenopleiding (van 19/8/1392 of 9/5/2013), twee brieven gericht aan de directie onderwijs in Nangarhar waaruit blijkt dat de vader van verzoeker leerkracht was (van 16/8/1392 of 6/5/2013) en een certificaat van het afstudeerwerk van de vader (van 25/3/1391). De authenticiteit van die stukken wordt door verweerder niet in twijfel getrokken. Hieruit blijkt dat verzoeker zijn vader dus als leerkracht werkte voor de publieke overheid voor de machtsovername. Verzoeker verklaarde eveneens dat zijn vader onder meer Engels onderwees.

Volgens de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, informatie gevoegd door verweerder, wordt educatief personeel geplaatst onder de risicoprofielen, die mogelijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus. Hierin leest de Raad onder meer: *“In January 2022, Afghan teachers employed at the British Council in Helmand Province were reportedly hiding from the Taliban out of fear of reprisals. According to more than 20 testimonies collected by Amnesty International from 16 September to 8 October 2021, teachers faced intimidation and death threats. A high school teacher reported to have been threatened to death by Taliban. On 18 August 2021, two students were reportedly beaten by the Taliban while attempting to go to English classes, as considered ‘infidels language’. A secondary school teacher said to be harassed and intimidated by the Taliban following a media interview in which she complained about teacher salaries and girls’ access to secondary education [Targeting 2022, 12.3, p. 187]. Several bomb blasts targeting crowded places, including education facilities, and leading to casualties were also reported. On 10 January 2022, for example, an explosion occurring near a school reportedly killed eight children and injured four others in Lalpur District in Nangarhar province. On 19 April 2022, a twin explosion occurred in Abdul Rahim Shaheed High School, and close to the Mumtaz Education Centre. Both sites were within Hazara neighbourhoods in Kabul City. Six persons were killed and at least 11 injured, including children. In the aftermath of the attack, there was no immediate claim of responsibility, but ISKP has been attributed previous attacks in the area”*

Ook al scheppen de verschillende bronnen geen eenduidig beeld aangaande de mate waarin familieleden van vroeger overheidspersoneel ook gevisieerd worden, blijkt wel dat volgens UNAMA het evident is dat ook familie van vroeger overheidspersoneel wordt gevisieerd (EUAA Afghanistan, targeting of individuals, augustus 2022, p. 81)

Uit de voorgaande EUAA Country Guidance blijkt onder meer dat Engels wordt beschouwd als de taal van de afvalligen en dat de taliban daarvoor agressief optreedt. Leerkrachten werden geïntimideerd en kregen doodsb bedreigingen, of doken onder. Verschillende bomaanslagen waren ook gericht tegen scholen, waaronder in Nangarhar, waar verzoeker van afkomstig is en in Kaboel. Ook ISKP was voor verschillende aanvallen verantwoordelijk.

Bijkomend stelt de Raad vast dat verweerder de vervolgingsfeiten over zijn vader, die verzoeker heeft aangehaald in 2015 niet in twijfel trekt, met name dat zijn vader samen met andere leerkrachten meegenomen werd door Daesh en dat ze met zijn vader en andere leerkrachten langs verschillende dorpen gingen om aan inwoners te tonen dat leerkrachten door hen bestraft werden. Verzoeker verklaarde dat zijn vader die dag nog door tussenkomst van dorpsouderen werd vrijgelaten en hij vervolgens gedurende 3 à 4 maanden thuis bleef omdat de scholen na de komst van Daesh gesloten waren. Hij verklaarde eveneens dat

toen de overheid de controle herwon en checkpoints werden geopend in zijn streek, zijn vader opnieuw begon met lesgeven. Verzoeker verklaarde dat zijn vader dan in april 2020 opnieuw werd opgepakt en hij werd vermoord.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder niet begrijpt waarom Daesh of de taliban pas na 4 of 5 jaar opnieuw zou overgaan tot een ontvoering van de vader, terwijl verzoeker verklaart dat zijn vader in de tussentijd geen bedreigingen meer ontving en hij als leerkracht opnieuw werkte. Verweerder acht het niet coherent en ongeloofwaardig dat zijn vader jarenlang met rust werd gelaten door Daesh om dan opnieuw ontvoerd te worden.

Uit het gehoorverslag blijkt vooreerst dat verzoeker verklaarde dat de job van leerkracht werd gevisieerd door Daesh, zo leest de Raad *“Toen daesh net in onze regio’s arriveerden arresteerden ze mijn vader samen met andere leerkrachten. Toen gingen ze langs verschillende dorpen met die leerkrachten. Ze zeiden tegen de mensen: “kijk, als je leerkracht wilt worden, word je bestraft. Ze vroegen mijn vader en zijn collega’s om jongens geen les meer te geven want volgens hem zouden ze officieren en soldaten worden in de toekomst. En dat zou hun jihad in de weg staan in de toekomst.”* Dit ligt in lijn met de hoger aangehaalde landeninformatie. Aangaande de tussenperiode waarin zijn vader niet langer problemen ondervond, hetgeen verweerder ongeloofwaardig vindt, leest de Raad dat verzoeker verklaarde dat zijn vader eerst niet kon werken maar dat op een gegeven moment de overheidssoldaten en Amerikanen een operatie tegen Daesh uitvoerden in hun regio, dat er vele leden van Daesh werden vermoord en de anderen zich terugtrokken uit de regio, zodat de overheid hun aanwezigheid terug herstelde in het dorp en in hun regio en dat daarna zijn vader terug les begon te geven. Ook verder, als de protection officer er opnieuw op terugkwam, stelde verzoeker dat de overheid checkpoints had geïnstalleerd en Daesh bijgevolg niet naar hun regio (Kot) kon komen. De Raad beschikt evenwel niet over enige objectieve landeninformatie over de veiligheidssituatie in de periode die verzoeker beschrijft in Kot om te kunnen verifiëren of er zich inderdaad een herstel van de macht van de vorige overheid in die periode heeft voorgedaan, die toelaat de geloofwaardigheid van dit element van het relaas na te gaan.

Verder heeft verzoeker ook een vrees aangehaald in het kader van een grondconflict met zijn oom en neven. Verweerder heeft terecht aangestipt dat dit een problematiek van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard is, die geen verband houdt met het Vluchtelingenverdrag. Echter liggen ook op dit punt voor de Raad onvoldoende elementen voor om te kunnen oordelen of dit op geloofwaardige wijze kadert binnen de subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Verweerder acht de problematiek niet geloofwaardig, onder meer omdat de oom en neven sedert de dood van zijn vader en het vertrek van verzoeker de grond nog niet hebben ingepalmd. Verweerder hecht ook belang aan het feit dat verzoeker heeft verklaard dat er geen eigendomsakte bestaat waaruit blijkt wie de eigenaar van de grond is. Verzoeker verklaarde dat zijn zus en moeder wel bedreigingen tegen hem hebben ontvangen, in de zin dat door de oom werd gezegd dat eens verzoeker terugkeert, hij zal gedood worden, zodat de gronden snel van hen worden. Verder lichtte verzoeker toe dat thans een andere landbouwer de grond bewerkt en 50% van de opbrengst aan verzoeker zijn moeder geeft. Verzoeker verklaart dat zolang hij leeft, de oom en neven de eigendom niet kunnen claimen aangezien het hele dorp weet dat verzoeker de eigenaar is. Mocht verzoeker vermoord worden, dan pas kunnen de oom en neven de eigendom van de grond opeisen. Wat betreft de eigendomsakte, stelt verzoeker dat die thans niet bestaat, maar ook niet nodig is aangezien het hele dorp weet dat hij (als enige zoon van zijn overleden vader) de eigenaar is. Teneinde de geloofwaardigheid van deze verklaringen te beoordelen, acht de Raad het nodig objectieve landeninformatie te hebben aangaande de vraag hoe eigendomsoverdracht of het erven van gronden in een Afghaanse rurale context gebeurt. Dit omdat verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat zijn verklaringen mogelijk zijn en de bevindingen van verweerder louter speculatief. Verder komt het aan verzoeker toe, nu hij verklaart nog in contact te staan met zijn zus, om meer info te geven aangaande de huidige situatie van de oom en de neven, nl. over hun aanwezigheid in het dorp en over de wijze waarop zij thans in hun onderhoud voorzien.

5.3. Wat wel blijkt uit de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 is dat thans in Nangarhar de terroristische organisatie in verhoogde mate aanwezig is. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische organisatie die door de Verenigde Naties als terroristische organisatie is aangemerkt. In Afghanistan is de ISKP traditioneel aanwezig in Kaboel en het oosten van het land, met name in de provincies Nangarhar en Kunar, en nog meer op het platteland. Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 heeft de organisatie zich vooral beziggehouden met het ondermijnen van de taliban-troepen (door het aanvallen van beveiligde konvooien en controleposten) en het vermoorden van burgers met verschillende profielen. Vanwege de aanwezigheid van de ISKP en andere gewapende groepen in deze provincie erkende de EUAA in de Country Guidance van januari 2023 dat er in deze provincie sprake is van een zekere mate van willekeurig geweld (EUAA, Country Guidance Afghanistan, januari 2023, p. 13 en 33). In die zin kan verzoeker gevolgd worden waar hij in het verzoekschrift stelt dat er in zijn regio van herkomst, zijnde Nangarhar, nog een grote activiteit van Daesh (en de taliban) kan worden waargenomen.

5.4. Verder blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat niet is betwist dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten sedert mei 2020 en dus Afghanistan reeds vier jaar heeft verlaten. Aangaande “terugkeerders” werpt verzoeker in zijn verzoekschrift op dat zij vaak beschouwd worden als ongelovige personen. Hij wijst op de UNHCR-richtlijnen voor het beoordelen van de nood aan internationale bescherming van asielzoekers uit Afghanistan van 2018 aangaande terugkerende Afghanen die een verhoogd risico lopen slachtoffer te worden van daden van vervolging. De vervolging kan het gevolg zijn van een toegeschreven politieke overtuiging of religie. Verzoeker haalt aan dat hij vervolgingsfeiten zal meemaken omwille van zijn verblijf in Europa.

Dienaangaande valt het de Raad op dat verzoeker spontaan, zonder voorzet van een advocaat, in zijn gehoor heeft verklaard dat hij zal geïnterviewd worden *“want ik kwam naar Europa en ze houden niet van mensen die uit Europa terugkomen. Ze denken dat zij geconverteerd zijn en de islam de rug toekeren.”* Ook in het tweede interview komt verzoeker daar spontaan op terug en zegt hij *“ze hebben overal nu de controle, als ik nu terug ben op de luchthaven zullen ze wel zien dat ik terugkom uit het Westen, ze hebben overal controle nu. Mensen die terugkeren kunnen serieuze problemen krijgen”*. Waar de protection officer doorvraagt om na te gaan of de dorpingen nu weten dat verzoeker in het Westen zit, beaamt hij dat en stelt hij al gecontacteerd geweest te zijn door vrienden uit Kot.

Uit de objectieve landeninformatie, die verweerder heeft gevoegd, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal worden toegedicht dat hij de religieuze of sociale normen heeft overschreden. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij zal worden beschouwd als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de bestreden beslissing stelt verweerder dat verzoeker geen “concrete elementen” heeft aangehaald *“waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, vervolging zou dienen te vrezen”*. Verweerder erkent daarbij dat bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd, moet rekening gehouden worden met individuele risicobepalende omstandigheden, zoals onder meer de gedragingen van verzoeker, de duur van het verblijf in een Westers land, de zichtbaarheid van een persoon en het gebied van afkomst.

Waar verweerder in de bestreden beslissing motiveert dat er uit verzoeker zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan niet blijkt dat verzoeker voor de komst naar België in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban kan de Raad dit niet zonder meer bevestigen zonder dat de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker wordt onderzocht rekening houdend met de nieuwe elementen die wijzen op zijn mentale problematiek en met objectieve informatie die momenteel niet voorligt. Waar verweerder ook motiveert dat niet blijkt dat verzoeker een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, kan de Raad dit ook niet zonder bijkomend onderzoek volgen en lijkt het nodig na te gaan of die beoordeling gezien zijn apart gedrag, zijn mentale problematiek, het verblijf in het Westen gedurende vier jaar, als zoon van een leerkracht in een publieke school en afkomstig uit Nangarhar nog staande kan blijven.

Het komt aan verweerder toe om een globaal gepersonaliseerd onderzoek van het geheel van de elementen te verrichten, rekening houdend met al het voorgaande.

Concluderend stelt de Raad dat gezien de limieten van een bevraging ter zitting en de nood aan een globaal onderzoek van de risicobepalende elementen, zoals in het onderhavige arrest is benadrukt, hij niet beschikt over alle noodzakelijke elementen om met kennis van zaken te oordelen over de eventuele nood aan internationale bescherming omwille van een negatieve perceptie door de taliban, die in bepaalde gevallen de graad bereikt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook om de geloofwaardigheid van het grondconflict te kunnen beoordelen, ontbreekt het de Raad aan voldoende landeninformatie.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES